

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu v právnej veci navrhovateľov: **v rade 1/ JUDr. M.**, nar. X., bytom M., **v rade 2/ M.**, nar. X., bytom H., **v rade 3/ Ing. D.**, nar. X., bytom M., *právne zastúpení advokátom Mgr. I., AK so sídlom X. Z.*, proti odporkyňi: **Správa katastra Tvrdošín**, za účasti: **Ž.Ž.**, so sídlom v T., IČO: X., za účasti vedľajších účastníkov na strane odporcu: **v rade 1/ Ing. I.**, nar. X., bytom T.T., **v rade 2/ M.**, nar. X., bytom T.T., *obaja zastúpení advokátkou JUDr. I., AK so sídlom v P.*, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu odporkyne Správy katastra Tvrdošín č. V 1609/2007 zo dňa 17.5.2010, na odvolanie navrhovateľov proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 29Sp/43/2010-360 zo dňa 30. septembra 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 29Sp/43/2010-360 zo dňa 30. septembra 2011 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom č.k. 29 Sp/43/2010-360 zo dňa 30. septembra 2011 potvrdil rozhodnutie odporkyne Správy katastra Tvrdošín č. V 1609/2007 zo dňa 17.mája 2010, odporkyni a vedľajším účastníkom na strane odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Napadnutým rozhodnutím Správy katastra Tvrdošín č. V 1609/2007 zo dňa 17. mája 2010 správa katastra zamietla návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy registrovanej pod č. V 1609/2007 uzatvorenej dňa 20. septembra 2007, týkajúcej sa prevodu vlastníckeho práva k pozemku, parcely C-KN č. X. zastavané plochy a nádvoria o výmere 199 m² katastrálne územie O., vytvoreným geometrickým plánom č. 241-2-251-1997-81, vyhotoveným dňa 22. júla 1981 z pozemku, pozemno- knižná parcela č. X., evidovaného pôvodne v PKV vložke č. 287, k. ú. V., v celosti, v prospech navrhovateľov v rade 1/ až 3/ každému po 1/3.

Krajský súd uznesením pod č.k. 29Sp/43/2010-231 zo dňa 6. mája 2011 rozhodol tak, že pripustil do konania na strane odporkyne ako vedľajších účastníkov konania Ing. I. a M. Nepripustil do konania na strane odporkyne ako vedľajšieho účastníka U.T. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 31. mája 2011. V predmetnej veci krajský súd vykonal dokazovanie v intenciách ustanovení § 250l ods. 2 O.s.p., za použitia ustanovenia § 250i ods.1 vety druhej O.s.p. a to vypočutím jednotlivých účastníkov konania, ich splnomocnených zástupcov, vyjadrením Obvodného pozemkového úradu v Námestove zo dňa 7. decembra 2010, zo dňa 5. septembra 2011 a 20. septembra 2011, rozhodnutiami Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1-A1/1995 zo dňa 24. januára 1995, č. ROK 194-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995, rozhodnutím Krajského úradu v Žiline, Odbor pozemkový, poľnohospodárstva, lesného hospodárstva č. j. 97/11498/150-15C zo dňa 23. decembra 1997, rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva SR č. 598/98-430/2 zo dňa 5. februára 1998.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku citoval ustanovenie § 28, § 29, § 30 ods.1, 2 a 4, § 31 ods.1, 2, 3 a 8, § 79i zákona č. 162/1995 Zb. o katastrí nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (účinného do 31.augusta 2009) (ďalej len „katastrálny zákon“), § 5 ods.3 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o pôde“).

Poukázal na to, že z vyjadrenia Obvodného pozemkového úradu v Námestove zo dňa 7. decembra 2010 vyplynulo, že vo vzťahu k PKN pozemku č. X. z vložky č. 287., kat. úz. V., z ktorého vznikol aj pozemok CKN č. X., ktorý bol predmetom návrhu na vklad kúpnopredajnej zmluvy, vo vzťahu ku ktorému bol návrh na vklad vlastníckeho práva zamietnutý, ktoré rozhodnutie je predmetom prieskumu pred týmto súdom, vyplynulo, že vo vzťahu k tomuto PKN pozemku č. X. prebiehali viaceré reštitučné konania. Súd dáva do pozornosti, že z vyjadrenia obvodného pozemkového úradu z tohto dňa vyplynulo vo vzťahu k rozhodnutiu Pozemkového úradu Dolný Kubín č. 194-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995 vo vzťahu k tomuto rozhodnutiu Obvodný pozemkový úrad v Námestove uviedol, že predmetné rozhodnutie nie je právoplatne ukončené, nakoľko toto rozhodnutie bolo v rámci mimo odvolacieho konania Ministerstvom pôdohospodárstva SR rozhodnutím č. 598/98-430/2 z 5. februára 1998 zrušené z dôvodu, že bolo otázne, či na všetky predmetné nehnuteľnosti uvedené v rozhodnutí správneho orgánu možno aplikovať zákon o pôde a či vôbec došlo k prechodu vlastníctva na bývalé J. po bývalých tvrdošínskych urbárikoch, a či vlastníctvo nebolo zachované pôvodným vlastníkom. Taktiež obvodný pozemkový úrad uviedol, že správny orgán pripravuje podklady pre vydanie konečného rozhodnutia na vrátenie nehnuteľností, ktoré je možné vydať, na ktoré sa neviažu zákonné prekážky.

Ďalej uviedol, že zároveň neskoršími podaniami, ktoré Obvodný pozemkový úrad v Námestove realizoval na základe výzvy súdu, a to konkrétne podaniami zo dňa 14. júla 2011, a tiež zo dňa 20. septembra 2011 uviedol, že predmetné rozhodnutie ROK 194-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995, z ktorého vyplynul záver, že oprávneným osobám sa nenavrátilo vlastníctvo ku zastavaným plochám, medzi ktoré patrí aj pozemok KNC X. o výmere 199 m², ktorá je zastavaná chatovým nádvorím od roku 1978, že predmetné rozhodnutie je právoplatné a na rozhodnutia, ktoré boli vydané v rámci mimoodvolacieho konania (rozhodnutie Krajského úradu Žilina, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva č. j. 97/11498/150 -15C a rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva SR č. 598/98-430/2 zo dňa 5. februára 1998) je potrebné prihliadať ako na rozhodnutia alebo akty nulitné – zmätočné, nakoľko tieto rozhodnutia boli vydané nad rámec kompetencií týchto orgánov. Pritom poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 6Sž/118/02 zo dňa 26. marca 2003 pri riešení obdobného problému.

Z rozhodnutia Pozemkového úradu Dolný Kubín č. 194-1-AI/1995 zo dňa 24. januára 1995, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13. februára 1995, súd zistil, že bola podľa § 9

ods. 2 zákona č. 229/1991 Zb. schválená dohoda o vydaní nehnuteľností, ktorá bola uzavretá dňa 8. júna 1993 a 21. decembra 1993 medzi oprávnenými osobami, a to podielníkmi spoločnosti U. T. podľa pripojeného zoznamu a povinnou osobou a) Poľnohospodárskym družstvom so sídlom v T. a O., medzi inými predmetom konania bola aj parc. č. X. z protokolu č. 287, druh pozemku pasienok, výmera neuvedená, kat. úz. V.

Z rozhodnutia Pozemkového úradu Dolný Kubín č. 194-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995 súd zistil, že pozemkový úrad rozhodol podľa § 9 ods. 4 zákona č. 229/1991 Zb. tak, že podielníkom spoločnosti U. uvedených v zozname oprávnených osôb uviedol, že spĺňajú podmienky zákona uvedené v § 6. V bode 2 výroku oprávneným osobám nepriznal vlastnícke právo k pozemkom, ktoré sú tu špecifikované v PK stave medzi inými aj k časti pozemku X. z protokolu č. 287, druh pozemku pasienok, výmera 6 704 m², kat. úz. V. z dôvodu, že pozemky sú zastavané a stavby bránia poľnohospodárskemu využitiu pozemkov.

Z rozhodnutia Krajského úradu Žilina, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva Žilina Č. j.: 97/11498/150-15C zo dňa 23. decembra 1997 súd zistil, že tento správny orgán podľa § 65 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. zrušil rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín ROK 194-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27. februára 1995 v celom rozsahu a vec vrátil na nové konanie Okresnému úradu Tvrdošín, odbor PPLH, ktorý je príslušným správnym orgánom v zmysle zákona č. 222/1996 Z z..

Z rozhodnutia Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky č. 598/98-430/2 zo dňa 5. februára 1998 súd zistil, že Ministerstvo pôdohospodárstva SR podľa § 59 ods. 2 rozhodnutie Krajského úradu Žilina č. 97/11498/150-15C zo dňa 23. decembra 1997 potvrdilo a odvolanie zamietlo. Uvedené rozhodnutie podľa potvrdenia Ministerstva pôdohospodárstva SR (č.l. 64 súdneho spisu) nadobudlo právoplatnosť dňa 11. februára 1998.

Z rozhodnutia Okresného úradu v Tvrdošíne, odbor pozemkový, poľnohospodárskeho a lesného hospodárstva č. 98/00946-018 zo dňa 12. júna 1998 v spojení s opravou rozhodnutia zo dňa 30. júna 1998 súd zistil, že podľa zákona č. 229/1991 Zb. podielníkom v spoločnosti U. T. nebolo priznané vlastnícke právo, medzi inými aj k PK pozemku č. X. z protokolu č. 287, druh pozemku pasienok o výmere 6 704 m². Zároveň z rozsudku KS v Žiline č. k.

10S 105/98 zo dňa 22. decembra 2005 bolo zistené, že krajský súd predmetné rozhodnutie zrušil a vec vrátil správne mu orgánu na ďalšie konanie.

Podľa odôvodnenia rozsudku krajský súd mal preukázané, že v danom prípade výsledok rozhodnutia Správy katastra Tvrdošín, t. j. zamietnutie návrhu na vklad vlastníckeho práva k pozemku špecifikovaného v predmetnej kúpnej zmluve sa súdu javil po súdnom prieskume a po doplnení dokazovania ako správny záver odporkyne. Aj keď v danom prípade súd poukazuje na to, že v priebehu konania pred súdom došlo k zmene postoja odporkyne, ktorá poukazovala nakoniec na to, že napadnuté rozhodnutie nie je správne a z jej vyjadrení vyplynul záver, že napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť. V danom prípade predovšetkým bolo potrebné posúdiť alebo vyjadriť právny názor na otázku skôr vydaných reštitučných rozhodnutí. Nesporné v predmetnom konaní je, resp. bolo, že CKN parc. č. X. vznikla z PK pozemku č. X. z vložky č. 278 kat. úz. V., ktorý PK pozemok, t. j. X. bol predmetom viacerých reštitučných rozhodnutí pred pozemkovými úradmi, ktoré súd špecifikoval vyššie. Uvedené vyplynulo aj z predloženého geometrického plánu ku kúpnej zmluve. Ž. ako predávajúci opieralo svoje vlastnícke právo k predmetu prevodu o skutočnosť, že predmetný pozemok nadobudli podľa zákona č. 81/1949 Zb., rozhodnutia ONV č. Pôd. 520/1958, na základe ktorých skutočností malo dôjsť k prevodu, resp. prechodu majetku bývalých urbarialistov okrem lesov na J. Taktiež poukazoval na právoplatné reštitučné rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995, podľa ktorého vo vzťahu k PK pozemku X., vložky 287 kat. úz. O. o výmere 6 704m², druh pozemku pasienok nebol oprávneným osobám – podielnikom spoločnosti U. vydaný práve tento pozemok z dôvodu jeho zastavanosti, nakoľko stavby bránili poľnohospodárskemu využitiu pozemkov a teda vlastníctvu predávajúceho svedčí aj toto rozhodnutie. Na druhej strane vedľajší účastníci na strane odporcu poukazovali na to, že vlastníctvo k PK pozemku č. X. nikdy neprešlo na J., vlastníctvo zostalo zachované bývalým urbárikom, nakoľko ide o pozemok, ktorý sa spravoval zákonným čl. XIX z roku 1898. Vo vzťahu k rozhodnutiu Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995 uviedli, že toto rozhodnutie bolo zrušené v rámci mimoodvolacieho konania a vo veci je potrebné rozhodnúť opätovne a práve preto súhlasili s rozhodnutím odporcu o zamietnutí návrhu na vklad kúpnej zmluvy.

Krajský súd ďalej v odôvodnení rozsudku poukázal na to, že rozhodnutím Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1-A1/1995 zo dňa 24. januára 1995 bola

schválená dohoda o vydaní nehnuteľností medzi inými aj pozemku v PK stave č. X., pasienok z prot. č. 287, bez uvedenej výmery vo vzťahu k podielnikom spoločnosti U. T. Toto rozhodnutie nebolo predmetom mimoodvolacieho konania, nadobudlo právoplatnosť dňa 13. februára 1995.

V danom prípade podľa názoru súdu sa bolo potrebné vyjadriť, resp. zaujať právny názor, najmä k rozhodnutiu Pozemkového úradu Dolný Kubín č. 194-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995. A to najmä vzhľadom k tomu, že zostalo spornou skutočnosťou v konaní pred súdom (aj keď sa týmto rozhodnutím Správa katastra Tvrdošín v napadnutom rozhodnutí vôbec nezaoberala) medzi účastníkmi konania (navrhovateľmi, odporkyňou, účastníkom konania Ž. na jednej strane a vedľajšími účastníkmi na strane odporkyne na strane druhej), či predmetné rozhodnutie zostalo právoplatné a vykonateľné, a teda z tohto rozhodnutia je potrebné, aby Správa katastra Tvrdošín vychádzala, alebo či toto rozhodnutie bolo zrušené v rámci mimo odvolacieho konania tak, ako to pôvodne uvádzal aj Obvodný pozemkový úrad v Námestove vo svojom prvom vyjadrení k veci.

Podľa § 6 ods. 1 zák. 222/1996 Z.z. (platného v čase rozhodovania Krajského úradu Žilina – dňa 23. decembra 1997 vo vzťahu k rozhodnutiu pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK – I- B1/1995 zo dňa 24. januára 1995) krajský úrad vykonáva štátnu správu na jednotlivých úsekoch podľa prílohy podľa tohto zákona alebo ak to ustanoví osobitný zákon.

Podľa § 6 ods. 2 zák. č. 222/1996 Z.z. Krajský úrad plní ďalej tieto úlohy a) vykonáva v druhom stupni štátnu správu vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni konajú okresné úrady.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 222/1996 Z. z. ministerstvá, do ktorých pôsobnosti patria úseky štátnej správy vykonávanej krajskými úradmi a okresnými úradmi a) riadia výkon štátnej správy uskutočňovanej krajskými a okresnými úradmi na jednotlivých úsekoch štátnej správy vydávaním všeobecne záväzných právnych predpisov, smerníc a pokynov, zjednocovaním postupu pri ich používaní, vypracovaním koncepcie rozvoja úseku štátnej správy a preskúvaním rozhodnutí podľa osobitných predpisov a kontrolujú tento výkon.

Podľa § 12 písm. e) zák. č. 222/1996 Z.z. zrušujú sa pozemkové úrady.

Podľa § 13 ods. 1 zák. č. 222/1996 Z.z. pôsobnosť orgánov miestnej štátnej správy uvedených v § 12 vymedzená zákonmi a inými právnymi predpismi prechádza dňom účinnosti tohto zákona na okresný úrad, ak ju tento zákon v prílohe nezveruje krajskému úradu.

Podľa § 65 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. rozhodnutie, ktoré je právoplatné, môže z vlastného alebo iného podnetu preskúmať správny orgán najbližšie vyššieho stupňa nadriadený správne orgánu, ktorý toto rozhodnutie vydal (§ 58), ak ide o rozhodnutie ústredného orgánu štátnej správy jeho vedúci na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie (§ 61 ods. 2).

Podľa ust. § 67 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. účinného do 31. decembra 2003 rozhodnutie, ktorým sa účastníkovi konania dal súhlas na občianskoprávny alebo pracovnoprávny úkon, alebo ktorým sa rozhodlo vo veci osobného stavu občana, nemožno mimo odvolacieho konania zrušiť alebo zmeniť, ak účastník konania nadobudol práva dobromyseľne.

Podľa § 67 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. účinného do 31. decembra 2003 ak sa podľa platných právnych predpisov podal návrh na preskúmanie správneho rozhodnutia súdom, nemôže správny orgán toto rozhodnutie mimo odvolacieho konania zrušiť alebo zmeniť, okrem toho ak by plne vyhovel všetkým účastníkom konania.

V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že podľa jeho názoru predmetné rozhodnutie – rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995 bolo v rámci konania podľa §§ 65-68 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok) – preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania zrušené rozhodnutím Krajského úradu Žilina, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva č. j. 97/11498/150-15C zo dňa 23. decembra 2007, ktoré rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva SR č. 598/98-430/2 zo dňa 5. februára 1998, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11. februára 1998. Toto rozhodnutie, resp. tieto dve rozhodnutia podľa názoru súdu nie je možné považovať za akty alebo rozhodnutia nulitné (vydané mimo kompetencie, resp. právomoci daných správnych orgánov), ako to tvrdia navrhovatelia, účastník konania Ž. a nakoniec aj odporkyňa, t. j. nejde v danom prípade o rozhodnutia, ktoré by vydal orgán, ktorý v danom konaní nemal právomoc rozhodovať.

V danom prípade je nesporné, že podľa zákona č. 222/1996 Z.z. boli s účinnosťou ku dňu 24. júlu 1996 zrušené pozemkové úrady (teda aj Pozemkový úrad Dolný Kubín), pričom podľa § 12 a § 13 predmetného zákona pôsobnosť orgánov štátnej správy uvedených v § 12 vymedzená zákonmi a inými právnymi predpismi prešla dňom účinnosti tohto zákona na okresný úrad, ak ju tento v prílohe nezveruje krajskému úradu. Podľa ust. § 6 ods. 1 a 2 zákona č. 222/1996 Z. z. krajský úrad vykonáva štátnu správu na jednotlivých úsekoch podľa prílohy tohto zákona, alebo ak to ustanoví osobitný zákon. Krajský úrad plní ďalej úlohy: vykonáva v druhom stupni štátnu správu vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni konajú okresné úrady alebo obce, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Následne v rámci svojej kompetencie v zmysle § 11 ods. 2 zák. č. 222/1996 Zb. MP SR rozhodnutie KU Žilina potvrdilo.

V danom prípade teda súd vyslovil názor, že bolo v plnej právomoci rozhodovať v rámci mimo odvolacieho konania (§ 65- 68 zákona č. 71/1967 Zb., Správneho poriadku), a to vo vzťahu k príslušnému reštitučnému rozhodnutiu (rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. 194 1- B1/1995 zo dňa 24. januára 1995), a to Krajským úradom Žilina, odborom pozemkovým, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva s poukazom na ust. § 65 ods. 1 Správneho poriadku, nakoľko tento bol nadriadeným orgánom vo vzťahu k okresnému úradu, odboru pozemkovému, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva, na ktorý prešli kompetencie v zmysle § 13 zákona č. 222/1996 Z. z. z Pozemkového úradu Dolný Kubín. Súd poukazuje aj na ust. § 67 ods. 2 Správneho poriadku, z ktorého vyplýva (a uvedené rieši aj najvyšší súd v rozsudku 6Sž/118/02 zo dňa 26.3.2003), že nie je možné preskúmať rozhodnutie správneho orgánu, v danom prípade reštitučné rozhodnutie podľa zákona č. 229/1991Zb., resp. výsledkom rozhodnutia v rámci mimo odvolacieho konania nemôže byť zrušenie alebo zmena rozhodnutia, ak bol podaný návrh na preskúmanie správneho rozhodnutia súdom (okrem toho, ak by plne vyhovel všetkým účastníkom konania). Nebolo sporé, že proti rozhodnutiu Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1-B 1/1995 nebol podaný opravný prostriedok. T. j. podľa názoru Krajského súdu v Žiline v danom prípade bolo v plnej kompetencii Krajského úradu v Žiline a následne aj Ministerstva pôdohospodárstva SR rozhodovať v rámci mimo odvolacieho konania podľa ust. § 65 a nasl. Správneho poriadku, nakoľko je nepochybné, že na konanie podľa reštitučného zákona (zákona č. 229/1991 Zb.) sa vzťahuje Správny poriadok, generálne s výnimkou podávania opravných prostriedkov proti rozhodnutiam obvodných pozemkových úradov podľa §9 ods. 6 predmetného zákona. Rovnako nebolo sporé, že tieto rozhodnutia (rozhodnutie KÚ Žilina a

MP SR) by iným spôsobom boli zrušené napr. cez súdny prieskum podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p., nakoľko vyšlo najavo, že proti rozhodnutiu Ministerstva Pôdohospodárstva č.j. 97/11498/150-15C zo dňa 5. februára 1998 žaloba podaná nebola.

V danom prípade podľa názoru súdu, keďže neexistuje právoplatné reštitučné rozhodnutie vo vzťahu k pozemku PKN č. X. z vložky č. 287 – pasienok o výmere 6 704 m², kat. územie V., na ktorý bol uplatnený reštitučný nárok a ktorý pozemok v danom prípade CKN pozemok č. X. o výmere 199 m² kat. územie O. mal vzniknúť z tohto pozemku, bude potrebné, aby Obvodný pozemkový úrad v Námestove o tomto pozemku (resp. aj o iných) rozhodol opätovne. Preto podľa názoru súdu Správa katastra Tvrdošín rozhodla vecne správne, keď zamietla návrh na vklad predmetnej kúpnej zmluvy vzhľadom k tomu, že podľa názoru súdu povinná osoba, resp. predávajúci nemohol v roku 2007 presne dňa 20. septembra 2007 ani platne previesť predmetný CKN pozemok č. X.. na kupujúcich s poukazom aj na ust. § 5 ods. 3 zákona č. 229/1991 Zb., ktorý hovorí o tzv. blokácii pozemkov, na ktoré je uplatnený reštitučný nárok. Predmetný prevod je v zmysle tohto ustanovenia absolútne neplatným právnym úkonom, na ktorú neplatnosť odporca a aj súd musia prihliadať ex offio.

Súd poukazuje na to, že predmetné rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995, okrem toho, že bolo zrušené vyššie uvedeným postupom, rozhodnutie podľa názoru súdu malo aj tzv. vecné nedostatky. Vzhľadom k tomu, že predmetné rozhodnutie obsahovalo výrokovú časť vo vzťahu k PK pozemkom, konkrétne aj k PK pozemku č. X. (podobne tomu bolo aj v rozhodnutí Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1-A1/1995, zo dňa 24. januára 1995, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13. februára 1995) bez toho, aby do výrokovej časti rozhodnutia bola premietnutá identifikácia parciel do stavu KN, tzn. je toto rozhodnutie aj v rozpore s vtedy platným Katastrálnym zákonom a to zákonom č. 265/1992 Zb. (§ 17), ktorý platil do 31. decembra 1995 a aj s vykonávacou vyhláškou č. 594/92 Zb., konkrétne § 39, § 58 ods. 1 a 2, t. j. bez identifikácie, resp. bez vypracovania geometrického plánu na znázornenie vydávaných, resp. nevydávaných nehnuteľností, ktoré vznikli rozdelením pôvodných PK parciel a parciel, ktoré sa nevydali. Toto je v rozpore s § 6 vyhlášky č. 594/1992 Zb. a aj § 58 ods. 3 predmetnej vyhlášky.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti súd konštatuje, že záver správneho orgánu, že prevodca nepreukázal, že je vlastníkom konkrétneho pozemku, ktorý bol predmetom prevodu, bol správny. Odvolacie námietky vzhľadom na uvedené skutočnosti boli vyhodnotené ako nedôvodné. Ani podľa názoru súdu nemohol predávajúci disponovať s predmetným pozemkom, ale z dôvodu, že nebolo skončené reštitučné konanie, najmä teda vo vzťahu k rozhodnutiu Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995 a aj s poukazom na citované ust. § 5 ods. 3 zák. č. 229/1991 Zb.. Tak isto, nie je vzhľadom na uvedené ani preukázané, keďže reštitučné rozhodnutie tak ako je aj vyššie uvedené bolo zrušené a konanie nie je skončené, že teda podľa tohto rozhodnutia, by išlo o pozemok zastavaný, ktorý nie je predmetom vydania v zmysle zákona č. 229/1991 Zb..

Súd zároveň poukazuje na to, že v predmetných reštitučných konaniach ide už o zdĺhavé konania, ktoré trvajú niekoľko rokov, najmä teda aj vo vzťahu k tomu, že samotné pozemkové úrady vychádzali z toho, že predmetné rozhodnutie 194-1-B1/1995 bolo zrušené v riadnom inštančnom postupe v rámci mimo odvolacieho konania, nakoľko je nepochybné a vyplýva to z ďalších rozhodnutí, že pozemkové úrady vo vzťahu k tam uvedeným pozemkom vydávali ďalšie rozhodnutia, ktoré boli predmetom preskúmania aj pred príslušným Krajským súdom v Žiline, ako napr. rozhodnutie č. 98/00946-018 zo dňa 12. júna 1998, ktoré napokon bolo zrušené KS Žilina rozsudkom č. k. 10S 105/98 zo dňa 29. januára 1999. Následne bolo pred Krajským súdom v Žiline vedené aj konanie pod sp. zn. 10Sp 5/2005 o preskúmanie rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu č. OPÚ2005/00046 zo dňa 9. mája 2005, ako aj rozhodnutie OPÚ-2005/00046 zo dňa 17. júna 2005 a obidve tieto rozhodnutia boli Krajským súdom v Žiline zo dňa 22. decembra 2005, resp. rozsudkom zo dňa 2. septembra 2009 zrušené a veci boli vrátené na ďalšie konanie. Z týchto rozhodnutí bolo zistené, že sa vždy rozhodovalo aj vo vzťahu k PKN pozemku č. X. z PKN vložky 287 kat. územie V.. A teda zatiaľ o časti PKN pozemku č. X. z PKN vložky č. 287 o výmere 6704 m² kat. územie V., z ktorého mal vzniknúť aj pozemok, ktorý bol predmetom vkladu kúpnej zmluvy vo vzťahu ku ktorej bol návrh na vklad kúpnej zmluvy zamietnutý nebolo rozhodnuté, preto Ž. nemohlo s poukazom aj na § 5 ods. 3 zák. č. 229/1991 Zb. platne previesť na navrhovateľov predmetný pozemok. Otázky právnych režimov akými sa majú pozemky riadiť tak ako poukazovali navrhovatelia, Ž., poľnohospodárske družstvo, vedľajší účastníci konania na strane odporkyne (či pozemky prešli na družstvo podľa zákona č. 81/1949 Zb. alebo či vlastníctvo zostalo zachované bývalým urbárskym podielnikom) sa podľa názoru súdu musia vyriešiť v rámci neskončeného reštitučného konania.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie navrhovatelia v 1/ až 3/ rade, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, a žiadali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil a návrhu vyhovel, resp. aby ho zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, pretože súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods.2 písm. d/ O.s.p.) a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§205 ods.2 písm. f/ O.s.p). Súd nesprávne vyhodnotil dosah tzv. blokačného ustanovenia – § 5 ods.3 zákona o pôde ako i súvisiacej úpravy zakotvenej v § 11 ods. 1 písm. d/.

Podľa ich názoru právna veta súdom citovaného blokačného ustanovenia sa takto zásadne uplatňuje len na nehnuteľnosti, ktoré majú byť predmetom vydania oprávnenej osobe. Ustálené výkladové pravidlá ako aj súdna prax uštalujú: .. Ak by došlo k prevodu nehnuteľnosti, ktorú nemožno vydať oprávnenej osobe pre zákonné prekážky (napr. § 11), takýto prevod neodporuje zákonu. (Jozef Gaisbacher – Základy pozemkového práva – str. 78 ods. 3 posledná veta – vysvetlivky k § 5). Za tohto stavu pre rozhodnutie o veci bolo potrebné zo strany súdu ustáliť, či sa na pozemok C-KN parc.č. X. k.ú. O. vzťahuje zákonná prekážka pre jej vydanie. V danom prípade boli predložené a súčasťou spisu správneho orgánu a súdu sa stali listinné dôkazy, ktoré preukazujú faktický charakter C-KN parc.č. X. zast. plochy a nádvoria o výmere 199 m² k.ú. O. V prílohe pripojený GP č.241-2-251-1997-81 zo dňa 22. júla 1981 preukazuje, že na pozemku, ktorý je predmetom prevodu je umiestnená stavba chaty vo vlastníctve navrhovateľov. Krajský súd Žilina ako i odporkyňa opomenula vyhodnotiť a venovať sa faktickému posúdeniu charakteru pozemku, ktorý bol predmetom kúpnej zmluvy V 1609/2007. Aj vo vzťahu k samotnému pozemku C-KN parc. č. X., k.ú. O., ktorý má výmeru 199 m² ide o výmeru, ktorá je prakticky nevyhnutne potrebná pre riadny prístup a užívanie zastavaného pozemku. V danom prípade by sa nemohlo za žiadnych okolností ani jednať o pozemok, ktorý by mohol byť oprávneným osobám vydaný. V konaní taktiež nebolo spochybnené a teda išlo o preukázanú skutočnosť, že na pozemku je postavená stavba rekreačnej chaty navrhovateľov od roku 1978 a v rozsahu výmery 199m² je spolu s chatou užívaný aj zastavaný pozemok.

Uviedli, že odporkyňa disponuje zápisom uvedeného pozemku tak v popisnej ako aj mapovej časti katastra a to aj so zobrazením príslušnej stavby chaty a takto sa tento dôkaz mal preniesť aj do prijatia záveru, že predmetný pozemok plní od roku 1978 funkciu zastavaného

pozemku, ktorý nemôže byť za žiadnych okolností oprávneným osobám vydaný pre zákonné prekážky uvedené v § 11 zákona o pôde.

Za nesprávny záver Krajského súdu v Žiline navrhovatelia považujú aj ten, ktorý sa týka rozhodnutia Pozemkového úradu Dolný Kubín č. 191-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995, keď súd uvedené rozhodnutie považoval za zákonne zrušené rozhodnutím Krajského úradu v Žiline, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva č. 97/11498/150-15C zo dňa 23. decembra 2007, ktoré následne bolo potvrdené rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva SR č. 598/98-430/2 zo dňa 5. februára 1998. Podľa názoru navrhovateľov uvedené rozhodnutie mohlo byť zákonne zrušené len v preskúmvacom konaní pred súdom. Podľa ich názoru krajský súd ako i ministerstvo pôdohospodárstva postupom podľa §§ 65-68 Správneho poriadku prekročili svoje kompetencie.

Ďalej poukázali na skutočnosť, že správny orgán sa v posudzovanej veci vôbec nezaoberal rozhodnutím Pozemkového úradu v Dolnom Kubíne č. 191-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995. V uvedenom postupe navrhovatelia vidia zásadné pochybenie, ktoré zakladá rozpor s § 32 Správneho poriadku. Došlo tak k narušeniu základných zásad správneho konania, keď samotná vyhľadávacia činnosť vo vzťahu k zásadným listinným dôkazom sa vykonala len v štádiu preskúmania rozhodnutia súdom. Uvedený postup možno považovať za porušenie práv navrhovateľov upravených v čl. 46 Ústavy SR na spravodlivý súdny proces. Aj základné právo upravené v čl. 48 ods. 2 ústavy priznáva účastníkovi konania oprávnenie vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom (Nález Ústavného súdu SR č. III ÚS 4/07-29 zo dňa 2. augusta 2007), pričom neúplnosť spisov vytvára zásadnú prekážku k uplatneniu tohto práva. Bolo preto povinnosťou súdu prihliadať na vady konania, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia § 250i ods. 3 O.s.p..

Odvolanie proti rozsudku podala i odporkyňa a žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozhodnutie krajského súdu.

Uviedla, že je zarážajúce, že krajský súd nevyhodnotil vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania, ktorý poukazoval na to, že vlastníctvo k PK pozemku č. X. nikdy neprešlo na J., vlastníctvo zostalo zachované bývalým urbárikom, ako za klamstvo a zavádzanie súdu. V konaní bol preukázaný doklad z roku 1988, ktorým nie je možné spochybňovať vlastníctvo J. k PK parcele č. X. z protokolu č. 287 k.ú. V. Vedľajší účastník v súčasnosti spochybňuje

prostredníctvom právneho zástupcu vlastníctvo J. k pozemkom pod rekreačnými chatami. Existuje niekoľko prevodov pozemkov pod chatami, kde prevodcom je J., dnes Ž., zapísaných na LV v katastri nehnuteľností, a teda pochybenie súdu v rozsudku č.k. 29Sp/43/2010-360 vyvoláva stav právnej neistoty.

Podľa jej názoru krajský súd dostatočne nevyhodnotil ako podstatný dôkaz ustanovenie § 11 ods. 1 písm. d/ a e/ zákona o pôde. Sústavné spochybňovanie prechodu vlastníctva pasienkového majetku bývalých urbárikov na J. podľa zákona č. 81/1949 Zb., ako aj názor súdu, že otázky právnych režimov akými sa majú pozemky riadiť (či pozemky prešli na družstvo podľa zákona č. 81/1949 Zb alebo či vlastníctvo zostalo zachované bývalým urbárskym podielnikom) sa musia vyriešiť v rámci neskončeného reštitučného konania, je názor súdu v rozpore so zákonmi a právnym stavom.

Odvolanie podal i účastník konania Ž. a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok krajského súdu a návrhu vyhovel, resp., aby zrušil rozsudok krajského súdu. Krajský súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Súd sa nevysporiadal ani s jednou podanou námietkou v súlade s platnými právnymi predpismi v daných veciach, ktoré účastníci uviedli v písomnom vyjadrení k prebiehajúcemu konaniu pod zn. 60/2011/ZA zo dňa 21. septembra 2011, z ktorých pre dané súdne konanie a zákonné rozhodnutie považujú najmä poukázanie na obsah ustanovenia § 42a ods. 2 zákona č. 330/1991 Zb., podľa ktorého: „Do vydania nehnuteľnosti podľa ods. 1 je doterajší vlastník povinný s týmito nehnuteľnosťami nakladať podľa osobitného predpisu - ust. § 5 ods. 3 zákona č. 229/1991 Zb.. Ak oprávnená osoba nepredloží dôkazy podľa odseku 1 alebo ak sa nehnuteľnosti nevydajú z iného dôvodu, doterajšie vlastnícke právo zostáva zachované.“ Aj v nadväznosti na ust. § 11 ods. 1 písm. d/ a e/ podľa ktorého: „Pozemok bol po prechode alebo prevode do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby zastavaný alebo na pozemku bola zriadená záhradková alebo chatová osada, pozemok možno vydať, ak stavba nebráni poľnohospodárskemu alebo lesnému využitiu.“ V zmysle týchto platných zákonných ustanovení je preukázateľné, že družstvo na rozdiel od názoru súdu má zákonné právo zastavané a iné pozemky, ktoré sa podľa ust. § 11 zákona č. 229/1991 Zb. oprávneným osobám nevydajú prevádzať na iného, pretože vlastníctvo k nim nadobudnuté ex-lege

t. j. zo zákona č. 81/1949 Zb., ktoré je evidované v pozemno-knižnom stave na LV č. 2542 k. ú. T. a aj na LV č. X. k. ú. O. je zachované. To by malo platiť aj bez rozhodnutia správneho orgánu vo veci nepriznania vlastníckeho práva oprávneným osobám podľa ust. § 11 ods. 1 písm. d/ a v nadväznosti na ust. § 42a ods. 2 zákona č. 330/1991 Zb. ako aj na identifikáciu parciel spracovanú dňa 13. decembra 1994 a 29. marca 1993 nazvanej spracovateľom Správy katastra Dolný Kubín ako „doplnok chát k identifikácii k reštitúcii“, ako aj z identifikácie parciel pod č. K1- 1770/08, ktorú spracoval pracovník Správy katastra Tvrdošín dňa 2. júla 2008. Z týchto je preukázateľné, že predmetný pozemok ako zastavaná plocha pod chatou aj s nádvorím pod p. č. X. o výmere 199 m² nie je súčasťou pkn. p. č. X./a, ku ktorej podľa rozhodnutia správneho orgánu pod č. 98/00946-0 zo dňa 12. júna 1998 nebolo odobraté vlastníctvo, pretože sa jedná o pozemok, ktorý bol obhospodarovaný podľa zákonného článku XIX z r. 1898 ako les - strmá roklina s potokom, čo je zapísané v prot. č. X. k. ú. V. a pod A. Majetková podstata pod radovým číslom 27 zo dňa 10. novembra 1944 pod č. 3080, na ktorom nebola postavená ani jedna chata.

Vzhľadom k tomu, že zo strany bývalého vedenia správy katastra bolo neuveriteľným spôsobom spochybnované vlastníctvo družstva k pozemkom - zastavaných plôch pod chatami a v ich nádvoriach, družstvo si objednalo u geodetickej spoločnosti na svoje náklady spracovanie geometrického plánu na skutočný stav k pkn. parc. č. X. z prot. č. 287 k. ú. V. v nadväznosti na platné ustanovenia zákona č. 81/1949 Zb. v čase vzniku J., následného rozhodnutia Rady ONV Trstená č. Pôd. 520/1958 z 10. marca 1958, LV č. 2542 k. ú. T. a uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn 5 Sž-o-KS 48/2006 zo dňa 13. októbra 2006. Tento geometrický plán v plnej miere súdu objasňuje skutočný právny stav v danom probléme, ktorý sa nedotýka len týchto troch navrhovateľov v tomto súdnom konaní, ale ďalších sedemnástich osôb v obdobných konaniach a v obdobných problémoch.

Ďalej súd svoje rozhodnutie v napádanej časti výroku zdôvodnil rozporuplnými názormi, keď konštatoval, že rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín č. ROK 194-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995 je neplatné a nie je nulité. Pritom obsírne poukazuje na platné zákonné ustanovenia, podľa ktorých bývalý Krajský úrad v Žiline mal zákonné právo rozhodovať v predmetnom konaní podľa ust. § 65-68 zákona č. 71/1967 Zb. s výnimkou podávania opravných prostriedkov proti rozhodnutiam obvodných pozemkových úradov v zmysle ust. § 9 ods. 6 predmetného zákona. Súd sa v tejto veci dôsledne nezaoberal zákonným ustanovením § 9 ods. 6 zákona č. 229/1991 Zb., podľa ktorého o opravných

prostriedkoch proti rozhodnutiam o neschválení dohody o vydaní nehnuteľnosti rozhoduje len krajský súd, v obvode ktorého sa nehnuteľnosť nachádza. Z uvedeného zákonného dôvodu neprichádza do úvahy aplikácia ust. § 65-68 zákona č. 71/1967 Zb. pre žiadny správny orgán, čo je zrejmé aj z ust. § 67 a § 70 zákona č. 71/1967 Zb. a najmä z rozsudku NS SR sp. zn. 4SŽ/31/2002.

Preto vydané rozhodnutia odvolacích orgánov v mimo odvolacom správnom konaní sú aktmi orgánov štátnej správy vydanými nad rámec kompetencií týchto orgánov, teda aktmi nulitnými - zmätočnými, ktoré nie je možné považovať za akty orgánov štátnej správy. Na takéto akty sa hľadá akoby neexistovali, a preto tieto nemôžu byť titulom pre výkon rozhodnutia. Pritom potvrdenie Ministerstva pôdohospodárstva SR o nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia Krajského úradu v Žiline, ktoré tvorí súčasť spisu pod č. 1. 64 je nedôveryhodný doklad, pretože proti rozhodnutiu MF SR, ktoré potvrdilo rozhodnutie krajského súdu bol priamo do rúk ministra pôdohospodárstva Ing. B. podaný návrh na preskúmanie rozhodnutia MP SR, ktorý do dnešného dňa nebol doriešený.

Okrem toho takéto nulitné rozhodnutia odporujú aj ústavným princípom právneho štátu v zmysle Čl. 1 Ústavy SR a ďalšej základnej ústavnej zásade, že štátne orgány môžu konať iba v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanovuje zákon podľa Čl. 2 ods. 2 Ústavy SR a Čl. 2 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd.

Poukázali na obsah rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6SŽ/118/02 zo dňa 26. marca 2003 pri riešení obdobného problému, v ktorom je uvedené, že rozhodnutia nadriadených orgánov sú nad rámec ich právomoci a aj preto sú nezákonné a zmätočné a tým nulitné a názor krajského súdu k jeho obsahu považujú za nesprávny.

Podľa ich názoru svojim rozsudkom krajský súd porušil zákon, keď z úradnej povinnosti neprihliadol na to, že rozhodnutie krajského úradu bolo vydané orgánom, ktorý nebol podľa zákona oprávnený takéto rozhodnutia vydať. Súd mal povinnosť z úradnej moci prihliadnuť na takúto vadu aj podľa R 56/1995 NS SR, podľa ktorého je nulita (zmätočnosť) aktu sama o sebe dôvodom pre jeho zrušenie súdom bez ohľadu nato, že žaloba túto skutočnosť nenamietala alebo žiadala o zrušenie rozhodnutia z iných dôvodov.

Tak podobne súd porušil zákon aj v tom, keď vo svojom rozsudku viackrát zdôraznil, že s poukazom aj na ust. § 5 ods. 3 zákona č. 229/1991 Zb. Ž., poľnohospodárske družstvo nemohlo platne previesť na navrhovateľov predmetný pozemok. Predmetné zákonné ustanovenie stanovuje, že „Povinná osoba je povinná s nehnuteľnosťami až do ich vydania oprávnenej osobe nakladať so starostlivosťou riadneho hospodára, odo dňa účinnosti tohto zákona nemôže tieto veci, ich súčasti a príslušenstvo previesť do vlastníctva iného. Také právne úkony sú neplatné. Právo na náhradu škody, ktorú povinná osoba spôsobí oprávnenej osobe porušením týchto povinností, zostáva ustanovením § 28 nedotknuté.“

Pritom poukázali na stanovisko odborníkov, ktoré je uvedené v „Základoch pozemkového práva“ v prílohe č. 1, na ktorých sa podieľali vrátane legislatívnej prípravy daného zákona a jeho aplikácii ako bývalí pracovníci legislatívnej sekcie MP SR, ktoré k uvedenému zákonnému ustanoveniu v rámci vysvetlivky k § 5 ods. 3 doslovne uvádzajú, že „z dikcie odseku 3 vyplýva, že zákaz prevodu sa vzťahuje na nehnuteľnosti, ktoré sa môžu vydať oprávnenej osobe v reštitučnom konaní (môže sa jej priznať vlastnícke právo k nehnuteľnosti). Ide o neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Ak by došlo k prevodu nehnuteľnosti, ktorú nemožno vydať oprávnenej osobe pre zákonné prekážky (napr. § 11), takýto prevod neodporuje zákonu.“

Zároveň uviedli, že po nadobudnutí účinnosti zákona č. 229/1991 Zb. družstvo nemalo žiadnu možnosť ako povinná osoba nakladať s predmetným pozemkom až do ich vydania oprávnenej osobe so starostlivosťou riadneho hospodára, pretože ten bol už v roku 1978 na základe územného rozhodnutia a stavebného povolenia vydaný občanovi JUDr. M. na výstavbu chaty, ktorý od toho času nebolo možné pre poľnohospodárske účely využívať. Keďže podľa nariadenia Vlády SR č. 208/1994 Z. z. pod pojmom starostlivosť riadneho hospodára podľa osobitného predpisu sa rozumie len pri nájme poľnohospodárskych pozemkov ako súhrn práv a povinností nájomcu k pozemku ustanovených osobitným predpisom, ako aj ďalšie práva a povinnosti k predmetu nájmu, najmä udržiavať predmet nájmu v riadnom užívateľnom stave alebo v takom stave, aký bol dohodnutý, využívať všetky právne prostriedky na jeho ochranu a pritom dbať, aby nedošlo najmä k jeho poškodeniu, strate, zneužitiu, zmenšeniu, zníženiu produkčnej schopnosti alebo jeho mimoprodukčných funkcií z hľadiska ochrany životného prostredia a pri nájme lesných pozemkov tak isto ako súhrn práv a povinností nájomcu ustanovených osobitným predpisom, preto tzv. blokačné zákonné ustanovenie sa vzťahuje len na pozemky, ktoré je možné oprávneným osobám vydať a to sú len poľnohospodárske a lesné pozemky a v tomto prípade sa jedná o pozemok

zastavaný v dlhodobom užívaní vlastníkov chaty, ktorí si ho do svojho vlastníctva odkúpili dobromyseľne a v dobrej viere, podobne ako iní vlastníci chát v chatovej osade v O., ktorí právo vlastníctva na rozdiel od nich majú zaevidované v katastri nehnuteľnosti, pretože predmetný zastavaný pozemok, ktorý je presne určený geometrickým plánom nie je možné pre zákonné prekážky oprávneným osobám vrátiť a tento ostal vo vlastníctve družstva na LV č. X. k. ú. O.

Na základe uvedeného považujú zdôvodnenie predmetného rozsudku za účelové, ktoré je v rozpore s platnými právnymi predpismi v danej veci a v prípade, že by odvolací súd potvrdil tento rozsudok krajského súdu, nastanú ďalšie problémy najmä v prieťahoch v správnych a katastrálnych konaniach, v uplatňovaní ustanovenia § 3 ods. 4 zákona o Správnom konaní a ďalších platných zákonných ustanovení, podľa ktorých je správny orgán povinný v konaniach sa nimi riadiť. Tak sa stalo na základe rozporuplného a nesprávneho rozhodnutia Krajského súdu v Žiline pod č. 10Sp/5/2005 zo dňa 22. decembra 2005 pri preskúvaní reštitučných rozhodnutí, ktoré nakoniec dal do zákonného stavu Najvyšší súd SR svojim uznesením sp. zn. 5 Sž-o-KS 48/2006 zo dňa 13. októbra 2006.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolaní podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, a dospel jednomyseľne k záveru, že odvolania nie sú dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25. januára 2013 (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis odporkyne, mal za preukázané, že odporkyňa rozhodnutím Zn.: V 1609/2007 zo dňa 17. mája 2010 zamietla návrh na vklad kúpnej zmluvy zo dňa 20. septembra 2007 (doručený Správe katastra Tvrdošín dňa 29. októbra 2007), týkajúcej sa prevodu vlastníckeho práva k pozemku, parcely C-KN č. X. zastavané plochy a nádvoría o výmere 199 m² katastrálne územie O., vytvoreným, geometrickým plánom č. 241-2-251-1997-81, vyhotoveným dňa 22. júla 1981 z pozemku, pozemkovoknižná (ďalej len „PKN“) parcela č. X., evidovaného pôvodne v PKN vložke č. 287, k.ú. V., v celosti, v prospech M.,

rod. Z., bytom Ž. v 1/3-ine, JUDr. M., rod. G., bytom Ž. v 1/3-ine a Ing. D., rod. G., bytom Ž. v 1/3-ine. Kúpna zmluva bola uzavretá medzi účastníkmi konania Ž. družstvo so sídlom v T. ako predávajúcim a M., rod. Z., JUDr. M., rod. G. a Ing. D. ako kupujúcimi.

Správa katastra Tvrdošín vykonala rozsiahle dokazovanie v rámci ktorého preskúmala predloženú kúpnu zmluvu V 1609/2007 uzavretú medzi vyššie citovanými účastníkmi konania, preskúmala predložené dôkazy. Uviedla, že považuje oprávnenie prevodcu nakladať s nehnuteľnosťou za spochybnené, pričom prichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 5 ods. 3 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku, v znení neskorších predpisov, podľa ktorého povinná osoba je povinná s nehnuteľnosťami až do ich vydania oprávnenej osobe nakladať so starostlivosťou riadneho hospodára, odo dňa účinnosti tohto zákona a nemôže tieto veci, ich súčasť a príslušenstvo previesť do vlastníctva iného. Takéto právne úkony sú neplatné. Právo na náhradu škody, ktorú povinná osoba spôsobí oprávnenej osobe porušením týchto povinností, zostáva ustanovením § 28 nedotknuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 v spoj. s § 2501 ods. 2 a § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednáwanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

So zreteľom na to (ako uviedol v odôvodnení krajský súd), že z vykonaných dôkazov je nepochybné, že vo vzťahu k PKN pozemku č. X. z vložky č. 287. k.ú. V., z ktorého vznikol aj pozemok CKN č. X., ktorý bol predmetom návrhu na vklad kúpnopredajnej zmluvy, vo vzťahu ku ktorému bol návrh na vklad vlastníckeho práva zamietnutý, ktoré rozhodnutie je predmetom prieskumu pred súdom, vyplynulo, že vo vzťahu k tomuto PKN pozemku prebiehali viaceré reštitučné konania, nemá odvolací súd v podstate čo dodať.

Z predložených dôkazov a rozhodnutia vyplynulo vo vzťahu k rozhodnutiu Pozemkového úradu Dolný Kubín č. 194-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995, že pozemkový úrad rozhodol podľa § 9 ods. 4 zákona č. 229/1991 Zb. tak, že podielnikom spoločnosti U. uvedených v zozname oprávnených osôb uviedol, že spĺňajú podmienky zákona uvedené v § 6. V bode 2 výroku oprávneným osobám nepriznal vlastnícke právo k pozemkom, ktoré sú špecifikované v PK stave medzi inými aj k časti pozemku X. z protokolu č. 287, druh pozemku pasienok, výmera 6 704 m², kat. úz. V. z dôvodu, že pozemky sú zastavané a stavby bránia poľnohospodárskemu využitiu pozemkov. Z rozhodnutia Krajského úradu Žilina, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva Žilina Č.j.: 97/11498/150-15C zo dňa 23. decembra 1997 je zrejmé, že tento správny orgán podľa § 65 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní zrušil rozhodnutie Pozemkového úradu Dolný Kubín ROK 194-1-B1/1995 zo dňa 24. januára 1995, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27. februára 1995 v celom rozsahu a vec vrátil na nové konanie Okresnému úradu Tvrdošín, odbor PPLH, ktorý je príslušným správnym orgánom v zmysle zákona č. 222/1996 Z.z.. Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky rozhodnutím č. 598/98-430/2 zo dňa 5. februára 1998 podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1997 Zb. o správnom konaní rozhodnutie Krajského úradu Žilina č. 97/11498/150-15C zo dňa 23. decembra 1997 potvrdilo a odvolanie zamietlo. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 11. februára 1998.

Odvolačí súd pochybenie v konaní správneho orgánu ako i súdu prvého stupňa nezistil. Výhrady k tomu, že sa účastník konania nemohol oboznámiť v rámci správneho konania s dôkazmi (rozhodnutie Krajského úradu Žilina, odbor PPLH, Č.j.: 97/11498/150-15C zo dňa 23. decembra 1997 a Ministerstva pôdohospodárstva SR č. 598/98-430/2 zo dňa 5. februára 1998) a tým došlo k porušeniu zásad správneho konania, odvolací súd nepovažuje za dôvod, ktorý by spôsobil vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia ako i rozsudku krajského súdu. S uvedenými dôkazmi sa mohol účastník konania oboznámiť pred súdom prvého stupňa, nakoľko ako vyplynulo z obsahu spisu, tieto boli pred súdom prvého stupňa vykonané, pričom je nesporné, že v čase rozhodovania správneho orgánu tieto rozhodnutia nepochybne boli vydané. Súd v tejto veci dáva do pozornosti ustanovenie § 250i ods. 3 O.s.p., podľa ktorého pri preskúmaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliada len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď navrhovatelia v 1/ až 3/ rade a účastník Ž. neboli v konaní úspešní a odporkyňa zo zákona nemá nárok na ich náhradu. Vedľajším účastníkom konania na strane odporcu trovy odvolacieho konania nevznikli.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 25. januára 2013

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková